

Η Ακολουθία του Ακαθίστου στον Μητροπολιτικό Ναό Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, κ. Παντελεήμων, χοροστάτησε στην Ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας, κατά την Παρασκευή 12 Απριλίου 2019, το απόγευμα.

Τις στάσεις των οίκων έψαλαν κατά σειρά ο Αρχιμ. π.Πρόδρομος Γκιρτζαλιώτης, ο Αρχιμ. π. Γρηγόριος Μάζας, ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμ. π. Αθηναγόρας Μπίρδας και ο Σεβασμιώτατος, ο οποίος, στο τέλος, κήρυξε και τον θείο λόγο.

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Βεροίας:

«Από πάσης ρῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας καί τῆς μελλούσης λύ-τρω-σαι κολάσεως τούς σοί βοῶν-τας. Ἀλληλούια».

Ἀπό τήν ἀρχή τῆς Ἀγίας καί Με-γάλης Τεσσαρακοστῆς, κάθε Πα-ρα-σκευή, προστρέχαμε στούς ιερούς μας ναούς καί στεκό-μα-σταν εὐλα-βι-κά ἐνώπιον τῆς σεπτῆς εἰ-κόνας τῆς κεχαρι-τω-μέ-νης Κόρης τῆς Να-ζαρέτ, τῆς ἀγνῆς Παρθένου καί Μη-τέρας τοῦ Θεοῦ, γιά νά τῆς ψάλ-λουμε τούς Χαιρετισμούς της, γιά νά ἐνώσουμε τή φωνή μας μέ αὐ-τήν τῶν ἱερῶν ὑμνογράφων καί νά τῆς ἐκφράσουμε τήν ἀγάπη καί τόν σε-βασμό μας, γιά νά τῆς ἀπο-δώ-σουμε τόν μυστι-κό ἄσπασμό τῆς εὐλαβείας μας, γιά νά τήν ὑμνή-σουμε ἀλλά καί γιά νά τήν ἱκε-τεύ-σουμε.

Ὅλες αὐτές τίς Παρασκευές τά ἀναρίθμητα «Χαῖρε» πού τῆς ἀνα-πέμψαμε, ἔπλε-ξαν τόν στέφανο τῶν ἐγκω-μίων τῆς Παναγίας μας, αὐτόν πού ἀρ-μό-ζει στήν ὡραιό-τη-τα τῆς Παρ-θε-νίας της, στή γλυκύ-τητα τῆς μη-τρικῆς της ἀγάπης, στό ἀπύ-θμενο βάθος τῆς εὐσπλαγ-χνί-ας της, στό ἄφθα---στο ὕψος τῆς ἀγιό-τητός της.

Καί σήμερα, πέμπτη Παρασκευή τῶν Νηστειῶν, ἦρθε ἡ στιγμή γιά νά τῆς ἀπο----δώσουμε αὐτόν τόν στέ-φα-νο ὁλόκληρο, ψάλλοντας καί τίς τέσ-σερις στάσεις τῶν Χαιρετι-σμών της. Ἦρθε ἡ στιγμή νά θυ-μη-θοῦμε τίς ἄπειρες

εὐεργεσίες της πρὸς τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ δικό μας εὐσεβές γένος, τὸ ὁποῖο ἔσωσε ἐπανειλημ-μέ-νως ἀπὸ ἐχθρικές προσβολές, καὶ νὰ τῆς ἀποδώσουμε καὶ ἐμεῖς μαζί μέ τούς πατέρες μας, πού σάν σήμερα πρὶν ἀπὸ αἰ-ῶ-νες, ὄρθιοι ὁλόκληρη τὴ νύκτα στό νὰό τῆς Παναγίας τῶν Βλα-χερ--νῶν, τῆς ἀπέδιδαν τὰ εὐ-χαρι-στή-ρια γιὰ τὴ νίκη πού τούς χά-ρι-σε, τὴν εὐγνωμοσύνη καὶ τίς εὐχαριστίες μας γιὰ τίς ἄπειρες δω-ρεές της.

Καὶ μαζί μέ τίς εὐχαριστίες μας, μαζί μέ τὰ ἐγκώμια τῶν ἱερῶν ὑμνογράφων, μέ τὰ ὁποῖα κατα-στέ-φουμε τὴ χάρη της, τῆς ἀπευ-θύναμε πρὶν ἀπὸ λίγο καὶ μία κατα-λη-κτὴ-ρια ἱκεσία, μία ἱκεσία πού ἀφορᾷ τὸ παρόν καὶ τὸ μέλ-λον, τὸ δικό μας ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἀνθρώ-πων.

Τί τῆς ζητήσαμε; Τῆς ζητήσαμε νὰ μᾶς σώσει ὅλους ἀπὸ κάθε συμ-φορὰ καὶ νὰ λυτρώσει ἀπὸ τὴν κό-λαση ἐκείνους πού τὴν ὑμνοῦν καὶ τὴν μακαρίζουν.

«Ἀπὸ πάσης ρῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας καὶ τῆς μελλούσης λύ-τρω--σαι κολάσεως τούς σοί βοῶν-τας. Ἀλληλούια».

Ἄς μὴν φανεῖ πα-ράξενο ἢ ἐγωι-στικό ὅτι κατακλεί-ου-με τὰ ἐγκώ-μιά μας πρὸς τὸ ἱερό πρό-σωπο τῆς πανυμνήτου Μητρός τοῦ Θεοῦ Λό-γου μέ αἰτήματα. Γιατί ὅπως κάθε στορ-γική μητέρα ἔτσι καὶ ἡ Πα-ναγία μας περιμένει τὰ αἰ-τήματά μας. Θέλει νὰ ἀκούσει τὴ φωνή μας ὅχι μόνο νὰ τὴν ὑμνεῖ ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν ἱκε-τεύει, γιατί μέ αὐτό τὸν τρόπο τῆς ἐκφράζουμε τὴν ἐμπι-στο-σύνη μας, τῆς δεί-χνου-με ὅτι τὴν αἰσθανό-μα-στε ὡς πνευ-μα-τι-κή μητέρα μας, τῆς δεί-χνουμε ὅτι ἀνα-γνωρίζουμε τὴ δύ-ναμη τῆς μεσιτείας της καὶ τῆς πρεσβείας της στὸν θρόνο τοῦ Υἱοῦ της.

Περιμένει ἡ Παναγία μας νὰ ἀκού-σει τὰ αἰτήματά μας, γιατί ἡ ἀγάπη της εἶναι τόσο μεγάλη γιὰ μᾶς, ὥστε ἐπιθυμεῖ σφοδρὰ νὰ τὴν ἐκφράσει πρὸς τὰ τέκνα της πού προσβλέπουν πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἐπι-καλοῦνται.

Περιμένει ἡ Παναγία μας νὰ δε-χθεῖ τὰ αἰτήματά μας, γιατί τὴν εὐ--χαριστεῖ νὰ μᾶς ἀκούει νὰ τὴν ἱκετεύουμε ὅχι μόνο γιὰ μᾶς προ--σωπικά, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλο τὸν κό-σμο, ἱκετεύοντάς την μέ τούς λό-γους τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου «ἀπὸ πάσης ρῦσαι συμφορᾶς ἅπα-ντας».

Όλοι γνωρίζουμε, αδελφοί μου, πόσους κινδύνους δια-τρέ---χου-με κα--θημερινά, πόσες συμ-φο-ρές άπει-λοϋν τόν καθένα μας αλλά και όλο τόν κόσμο, συχνά έξαιτίας τοϋ ανθρωπίνου έγωι-σμοϋ και τής έλ-λεί-ψεως σεβασμοϋ πρός τήν προ-σωπικότητα και τήν άξία τοϋ άλλ-λου ανθρωπου, έξαι-τίας τής πλεο-νεξίας μας και τής άδια-φο-ρίας μας για τόν κό-σμο μέ-σα στόν όποιο ζοϋμε και τό φυσικό μας περι-βάλλον, και άκόμη έξαιτίας τοϋ φθόνου του μισο-κά-λου διαβό-λου για τό αν-θρώπινο γέ-νος.

Περιμένει όμως ή Παναγία μας περισσότερο από όλα τά αίτήματά μας τό αίτημά μας για τή σωτηρία μας: «και τής μελλούσης λύτρωσαι κο-λάσεως τούς σοί βοώντας άλλη-λούια». Γιατί τί-ποτε δέν τήν χα-ρο-ποιεϊ περισσό-τερο και σέ τίποτε δέν σπεύδει νά αντα-ποκριθεϊ μέ με----γαλύτερη προθυ-μία από ό,τι για τή σωτηρία μας.

Και αν κάθε μη-τέ-ρα φροντίζει και αγωνιζά για τό μέλ-λον τῶν παι-διῶν της, ή Πανα-γία μας φρο-ντί-ζει και αγωνιζά για τό αιώνιο μέλ-λον μας, για τή σω-τη-ρία μας. Αϋτή είναι ό διακαής πόθος της, ή ανύστακτη μέριμνά της, ή διαρκής ικεσία της. Και χαί-ρεται υπερβαλ-λό-ντως, όταν και έ-μεϊς τής ζητοϋ-με νά μεσιτεύει γι' αϋ-τήν.

Άς μήν περιορι-σθοϋ--με όμως μό-νο στό νά τής έμπι-στευθοϋμε αϋτό τό αίτημά μας. Άς τό συνο-δεύσου-με μέ τήν υπόσχε-σή μας ότι δέν θά παύσουμε ποτέ νά τής εκφράζουμε τόν σεβασμό και τήν αγάπη μας, αλλά κυρίως άς τό συνοδεύσουμε μέ τήν ύπακοή μας στόν Υίο της, γιατί ή ύπακοή μας στόν Υίο της τήν χαροποιεϊ περισσότερο και από τά έγκώμιά μας στό ιερό πρό-σωπό της. Άς μιμηθούμεθα τό παρά-δειγμα τής ύπακοῆς της, ώστε νά τήν έχουμε μόνιμη και σταθερή μεσίτρια και προστάτιδά μας και νά μάς άξιώ-σει μέ τή χάρη της νά άπολαύ-σουμε και έμεϊς, όταν ό Θε-ός μάς καλέσει, τή χαρά τής έπου-ρανίου και άτελευτήτου βασι-λείας του.